

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Senyor president.

Senyories.

Senyoria, sens dubte el món digital és crucial en la societat i en l'economia actual per a tots nosaltres, ens agrada o no, lleve o no part de la vida i de la intimitat moltes vegades, però és evident que és important. I és important també en l'administració pública.

I és molt important el que acaba de dir vosté. És molt important que els usuaris, tots, la ciutadania en general, òbviament, també els treballadors de l'administració pública, estiguen formats, siguen capaços d'utilitzar esta administració digital, esta administració electrònica de la millor manera possible. És a dir, aprofitar els avantatges que ofereixen les noves tecnologies a l'hora de trobar un treball, a l'hora d'estudiar, a l'hora de treballar amb més productivitat i comoditat, gestionar les seues tasques personals, com ha dit vosté molt bé, o gaudir de més oportunitats de cultura i oci.

Pensant en eixe objectiu a hores d'ara, la Direcció General de Tecnologies de la Informació i de les Comunicacions està ultimant un pla específic, anomenat Pla estratègic de La Generalitat en TIC fins al 2020, d'acord amb les directrius de l'Agenda Digital per a Europa i en línia amb el programa operatiu del fons Feder i amb l'Agenda Digital de la Comunitat Valenciana.

Així, dins del programa operatiu Feder 2014-2020 s'han prioritzat les accions encaminades a l'alfabetització digital, l'aprenentatge electrònic i la inclusió digital.

En primer lloc, d'acord amb l'Agenda Digital de la Comunitat Valenciana, la Conselleria d'Hisenda i Model Econòmic, per mitjà de la Direcció General de Tecnologies de la Informació i les Comunicacions, col·labora amb altres conselleries per aplicar eixes tecnologies en àmbits especialitzats, on les TIC ofereixen grans avantatges.

Per exemple, amb la Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport per desenvolupar els centres educatius intel·ligents, impulsar la prioritat electrònica en el sistema educatiu i la formació dels docents en eixes tecnologies.

Amb la Conselleria d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball, per a oferir formació digital a col·lectius com les persones sense ocupació o els autònoms.

Amb la Conselleria de Justícia, Administració Pública i Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques, per al desenvolupament de formació específica en TIC per a tota mena de funcionaris, però també òbviament des de La Generalitat.

I amb els centres de turisme dependents de la presidència de La Generalitat, per a oferir formació específica en TIC, focalitzada en la necessitat del sector públic.

Per tant, puc dir que la Direcció General de Tecnologies de la Informació i la Comunicació presta suport a totes aquestes iniciatives col·laborant en disseny dels plans de formació mateixos i en habilitar eines per al seu funcionament. Estem millorant la plataforma «e-formació», perquè tots els cursos

siguen accessibles des de mòbils i tauletes tàctils mitjançant un programa lliure, que utilitza l'aplicació Moodle.

Esta plataforma actualment manté actius més 500 cursos, dels quals La Generalitat ofereix 41 directament des del portal Saps. D'ells, 31 són cursos *online*, dedicats a les TIC en exclusiva. Abans que acabe l'any s'afegiran altres dos d'ofimàtica lliure.

Juntament a aquest augment l'oferta formativa *online*, s'ha previst igualment crear una oferta de formació presencial en tecnologies de la informació i de les comunicacions. En este sentit, es realitzarà una experiència pilot amb els ajuntaments que van participar en el projecte Internauta de La Generalitat entre 2007 i 2010, impartint cursos visuals d'internet i que posteriorment hagen continuat programant accions formatives.

Per això, els formadors d'estos ajuntaments han estat matriculats en l'edició actual i en la que començarà en novembre d'una sèrie de cursos d'alfabetització digital que s'ofereixen al portal Saps, perquè puguen conèixer-los. Es tracta de cursos d'introducció a l'aprenentatge electrònic, a internet, a l'ús de navegadors, de buscadors, de correu electrònic, de l'aplicació Moodle, de full de càlcul i de l'editor de textos.

Esta iniciativa pilot de formació en tecnologia de la informació i les comunicacions, en col·laboració amb els ajuntaments, volem que siga la flama –ho dic bé–, la flama d'una iniciativa més ambiciosa de formació en competències digitals per a l'ocupació i la inclusió social, incloent-hi la certificació en competències digitals dins del marc desenvolupat per la Direcció General d'Educació i Cultura de la Comissió Europea.

Per això, haurà d'incorporar diferents agents en funció de les seues competències, com ara el Servof, la conselleria d'educació en la Direcció General de la Funció Pública i totes les conselleries d'alguna manera. I l'objectiu és que estiguen disponible *online* tots els recursos formatius escaients per a obtenir les certificacions d'acord amb condicions i proves homologades.

És tot el que havia de dir, senyoria. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Continuem. S'han retirat les preguntes 589, 543 i 572.

Per tant, passem a la pregunta 582, que formula l'il·lustre diputat Alberto García a la vicepresidenta del Consell.

Sí que els demanaria, senyories, que se dirigiren quan parlen al micro, perquè si no, serà molt difícil gravar la seua audició.

Senyor Alberto García, té vosté la paraula.

El senyor García Salvador:

Gràcies, president.

Bona vesprada, vicepresidenta.

Mire, l'hivern ja està ací a les portes i continuem tenint més de huit-centes persones, si els càlculs no me fallen, al carrer sense vivenda.

És cert que estem parlant molt de solucions habitacionals per a la gent d'afectats per la hipoteca, però hem parlat poc del tema de què va a passar amb estes persones que estan en el carrer. Estem parlant de més de huit-centes persones.

El president Puig, el dia 20 d'octubre, en este ple va dir que sense vivenda no hi ha projecte de vida i que n'hi ha una clara fractura social en la nostra societat, en el que estem completament d'acord.

Moltes d'estes persones porten més de cinc anys al carrer. La qüestió s'està fent crònica, cada dia que passa una persona que està al carrer té més possibilitats de continuar en el carrer. Hi han dades que són duríssimes i reveladores. Estem parlant que l'esperança de vida al nàixer en la població en general és de huitanta anys i ací al nostre país. I no obstant això, està fent té una esperança de vida al voltant de cinquanta-dos anys, que era l'esperança de vida que n'hi havia al començant dels quaranta del segle XX a este país.

El 45% d'estes persones estan patint agressions, el que són els delictes d'odi, i un 77% no té cap tipus d'ingrés, no té cap tipus d'ajuda pública.

Per tant, la pregunta és si ha implementat la conselleria algun pla o algun programa d'intervenció prioritària destinat a les persones sense vivenda.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor García.

La vicepresidenta del Consell li respondrà. Quan vosté vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Gràcies, senyor García, per esta pregunta.

No és habitual que la gent s'ocupe de les persones sense llar i, per tant, li agraiïc la pregunta.

Efectivament, nosaltres hem implementat diverses línies. La primera, vosté sap..., vostés van recolzar el canvi..., el decret llei en renda garantida per a poder tindre un recurs per a la gent que no té cap recurs davant de situacions d'emergència social.

Però és cert també que moltes voltes les persones que viuen, i sobretot que viuen en llarga durada, al carrer ni tan sols saben accedir a esta ajuda. Per tant, prioritàriament els programes que treballen en este tipus de casos, és de, digam, intervenció comunitària.

Sap vosté que estem ultimant l'elaboració del pla valencià d'inclusió i cohesió social. Ahí n'hi han 547 mesures sobretot per a pal·liar les situacions de pobresa i de pobresa severa, que és la situació de la qual estariem parlant. Té en compte... Han treballat diferents conselleries, perquè hem abordat, des del punt de vista de serveis socials, educació, sanitat, habitatge i ocupació.

Però, com dic, probablement el tema de la renda i del pla d'inclusió social té més a vore amb la prevenció que no de les persones que ja porten... Vosté m'està parlant de persones que porten una llarga estada fora del que és una casa, que, efectivament, l'esperança de vida baixa en més de 20 anys. I, efectivament, solen tindre variables associades, com poden ser agressions patides, malaltia mental, ser portadors del VIH, que qualsevol d'estes variables se va unint.

I, per tant, també hem posat en marxa un programa, que és el programa Housing First, en col·laboració amb l'ajuntament i la Fundació RAIS, que altera completament la visió assistencial que fins ara s'ha tingut per a treballar amb les persones sense llar. I, ¿per què? Perquè el que planteja és que primer se facilite l'accés a una vivenda i després se trebal·le a l'altra intervenció comunitària.

Per tant, sí que ho tenim en compte també este projecte pilot. I ara, en tot cas, si vosté vol preguntar alguna cosa més concreta, ja li contestaré.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Senyor García, per a acabar de formular la pregunta, té vosté la paraula.

El senyor García Salvador:

Sí. Mire, jo anava a preguntar-li justament pel programa..., el projecte Hàbitat, que està dins del programa Housing First de la RAIS Fundació.

Jo vaig tindre ocasió de vore una vídeo molt interessant que ha editat esta associació. És interessant perquè esta gent deixen, ja una vegada tenen vivenda, deixen d'utilitzar ja la sanitat, perquè estan contínuament ingressant en urgències; deixen moltes vegades les addiccions; mengen, perquè ja en el carrer moltes vegades no mengen; recuperen l'autoestima; desitgen trobar treball; s'allarga la vida; reben la visita de les famílies, moltes de les famílies que estaven ja abandonades i desestructurades... En definitiva, tot són avantatges.

Jo l'únic que volia comentar és, des de la seua conselleria, si ja saben quantes vivendes van a posar a disposició d'esta gent al llarg de la Comunitat Valenciana, i principalment en les grans capitals, si no n'hi han més problemes. Si tenen pensat posar vivendes i se pot dir ja una xifra més o menys...

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor García.

Vicepresidenta, té vosté la paraula.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Anem a començar per la ciutat de València amb el projecte Housing First, començarem per la ciutat de València. Sap vosté que va haver una enquesta tres nits consecutives en la ciutat de València, es varen identificar 402 persones sense llar durant eixos tres dies. I començarem per la ciutat de València. N'hi han altres ciutats com Barcelona, com Màlaga, que ja tenen implementat este..., este projecte. I nosaltres anem a incorporar-nos ara a estes ciutats.

Efectivament –el que vosté deia–, n'hi han països com Finlàndia que han acabat en el *sensellarisme* aplicant el projecte del Housing First. ¿Per què? Perquè els projectes assistencials... I si vol, després també li comente, que hem incrementat les subvencions en intervenció comunitària, que tenim entitats que treballen molt bé la intervenció comunitària, com Càritas, Comunitat de Persones Marginades d'Alacant, etcètera.

Però com vosté té interès en el projecte Housing First, i a mi me pareix molt interessant, s'altera la concepció que tota la vida s'ha emprat en, digam, en la visió caritativa o assistencialista. A la gent se li deia: «Estàs fora de casa. Eres alcohòlic, eres..., tens una drogodependència –el que siga–, tens d'apujar l'escala per a aconseguir la casa.» El 99% de gent se cau d'eixa escala, perquè eixa escala social és impossible per a una persona que no té casa.

Este projecte, ¿què diu? Anem a fer al revés. Anem a donar-los primer la casa, accés a una casa i després que vagen baixant esta escala. I anem a vore, ara que ja tens casa, que estàs estabilitzat, anem a vore quin problema tens més. ¿Tens un problema de salut mental? Anem a vore si t'estabilitzem si te mediques. ¿Tens un problema de drogodependència o d'alcoholisme? Anem a vore si eixim d'això. I té índexs d'èxit en alguns casos fins del cent per cent.

Comencem per la ciutat de València. Nosaltres, La Generalitat cedirà cinc pisos, l'ajuntament quatre. Començarem amb deu pisos i se farà càrrec la Fundació RAIS d'este projecte. Com dic, és un projecte pilot que anem a començar en València ciutat, perquè és la ciutat més gran i perquè, a més, n'hi ha més *sensellarisme* òbviament en les grans ciutats que en els municipis més menuts.

I jo espere que tingam èxit en este projecte. És una inversió ara, però també, com vosté deia, ens estalvia ingressos hospitalaris, per tant, ens estalvia despesa sanitària. I, sobretot, ens estalvia patiment, patiment de persones que jo no sé posar en diners, però sí que sé que els governs hem d'estar estalviant patiment, encara que no pugam posar-lo en diners.

I, per tant, a mesura vaja evolucionant, jo estaré encantada d'anar dient-los els resultats d'este projecte pilot.

Moltes gràcies, senyor García. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Senyories, passem a la pregunta 611, que formula la il·lustre diputada Belén Bachero. (Veus) Sí. Senyories, senyories... (Veus) Senyories, anem a continuar el debat. Jo no sé les converses que tenen entre vostés.

En l'ús de la paraula està la il·lustre diputada Belén Bachero, que formula una pregunta (veus) a la consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori.

Senyora Belén, té vosté la paraula.

La senyora Bachero Traver:

Gràcies, senyor president.

Senyora consellera, l'inici de les obres de l'autovia A-7 ha posat de manifest de nou la precarietat de les infraestructures de comunicació en les comarques del nord del País Valencià.

Davant el col·lapse registrat en aquesta autovia, tant el Consell com els agents socials de Castelló i la pràctica totalitat de les forces polítiques han reclamat ja la necessitat d'alliberar l'autopista AP-7 d'immediat, almenys en el tram paral·lel de l'A-7 afectat per les obres, que inclouria tot el traçat entre els peatges de Sagunt i Moncofa.

Tenim precedents en altres territoris de l'estat espanyol, on davant problemàtiques semblants, foment ha autoritzat l'alliberament puntual, com ara el que es va produir en les autopistes de l'AP-68, AP-2 a Saragossa en l'any 2010, que a causa de l'elevat índex de sinistralitat de la nacional 232 entre Figueruelas i Mallén i la nacional II entre Saragossa i Fraga, es va poder alliberar l'autopista en estos casos.

També a Galícia es va produir el desviament del tràfic a l'autovia A-8. Fins i tot l'any passat en la mateixa AP-7, foment i la Generalitat de Catalunya van arribar a un acord per a bonificar fins a la meitat del seu cost en els viatges de camions per aquesta autopista entre Girona i França.

Però també tenim precedents en el nostre territori respecte a la gratuïtat de l'AP-7. De fet, en l'any 2004, el Ministeri de Foment i els ajuntaments de Castelló, Benicàssim i Orpesa van permetre circular de forma gratuïta camions per l'AP-7 durant el mes d'agost per reduir el trànsit de la col·lapsada nacional 340.

Així mateix, en 2014 el ministeri i La Generalitat van acordar bonificar fins al 50% de la circulació de camions per l'AP-7 entre Sagunt i Torreblanca perquè se tancava la nacional 340 a vehicles pesants.

L'existència d'aquests precedents refermen la viabilitat i la necessitat de buscar alternatives per tal d'evitar un caos circulatori que empitjore encara més la mobilitat a les comarques de Castelló.

Cal recordar que ara mateix l'únic gran eix de comunicació no col·lapsat que travessa de nord a sud les comarques de